

Egy sikeres magánerdész

Virág Jánost évtizedekkel ezelőtt a mikebudai csemetekertben ismerem meg. A csemetekertet vezette. Hogy jól, azt mi sem bizonyítja jobban, mint hogy az akkortájt végzett vegetatív akácshaporítás egyik alapkertjének számított a mikebudai. Feltűnő lelkesedéssel magyarázta ez újszerű nagyüzemi szaporítási mód tennivalóit. Az ezirányú csemetenevelés ugyan mára minimálisra csökkent, de Virág János még ma is együttműködik az OMMI Erdészeti Osztályával, mint magán-erdő tulajdonos-vállalkozó.

Csemői lakásán beszélgettünk, miután körbeautóztuk erdei birtalmának a térségben lévő erdőrészeit.

– 1992. év végén huszonöt év munkája után abba a helyzetbe kerültem, hogy el kellett döntenem, hogy maradok-e a NEFAG Rt.-nél, vagy belevágok a vállalkozói élet akkor még cseppet sem biztonságos világába. Ugyanis akkor a cégnél maradás feltétele az volt, hogy hagyjam abba a magánkertben végzett csemetenevelést. A magánutat választottuk a családi kupaktanács után. Pedig fájdalmas volt a döntés, hiszen huszonöt év a kollégákkal... azt bizony nem lehet csak úgy otthagyni. Mert nagyon sokat köszönhetek a NEFAG-nak. Szakmailag, emberileg egyaránt.

Különösen *dr. Szodfridt István* professzor úrra gondolok szeretettel. Ő emberségre is tanított, ami most a kapitalista jellegű magánéletben bizony nem árt.

Egyszóval 1992-ben mint két munkanélküli, a feleségemmel belekezdünk a vállalkozásba.

– *Munkanélküli segíten voltatok?*

– Fel sem merült a gondolata. Bizonyítani akartam, hogy meg tudok élni

adomány nélkül is. 1993-ban a gépvásárlással összefüggésben lehetett pályázni. Többen összeültünk, és úgy döntöttünk, hogy beadunk egy húszmilliósi pályázatot. Egy teherautót és két erőgépet tudtunk venni. Egy 215 lóerős Berger alapgépet és egy MTZ-t, melynek az erdőtelepítések során igencsak jó hasznát vettük.

Volt tehát eszközünk a talaj-előkészítéshez, melyet a munkagépekkel egészítettünk ki. Beszereztünk egy „Populus” nevű ragódugó mélyfúró gépet, mellyel a karódugványos telepítéseket végeztük. A beruházás négy évig tartott, és így 1996-ra lettünk abban a helyzetben, hogy lényegében önellátóak voltunk erő- és munkagépekkel egy-

aránt. Folyamatosan fejlesztünk, beruházunk, mert nem lehet leállni. Jelenleg hat erőgépünk van.

– *Teljesen családi a vállalkozás?*

– A család három tagja végzi a szakmai és irányító munkát. A feleségem, a fiam – aki erdészeti szakközépiskolát

végzett – és én. Mivel kényesen ügyelünk az elvégzett munka minőségére, elmondhatom, hogy a környék elismert vállalkozói lettünk. A nyereséget visszaforgatjuk, és ha alkalom adódik, szántó-, rét- vagy erdőterületet vásárolunk. Ez a vállalkozás természete. De nem vagyunk teljes rabszolgái a munkánknak, mert most már megengedhetjük, hogy elmenjünk néhány napra pihenni. Olyankor a fiam intézi a tennivalókat.

– *Hány fővel dolgoztok?*

– Az alkalmazotti létszám jelenleg 20 fő, és elmondhatom, hogy nem tartozunk a környék rosszul fizető vállalkozói közé. Ez az üzleti magatartás növeli a bizalmat, hiszen a területek meglehetősen szétszórta, és nem tudsz ott állni minden egyes munkásod mögött. De nincs is rá szükség, hiszen közösek az érdekeink.

– *A térség erdészeti integrátora is vagy egyben.*

– Valóban, ezt a feladatot is felvállaltuk. A „Virág Bt.” 3450 hektár területet szakirányít, mondhatom a legnagyobb megelégedésére az erdőtulajdonosoknak. Nagyjából ötven kilométeres körzetben tevékenykedünk. Hatszáz hektár még Bács megyében is van.

– *Garanciát vállaltok a munkátoakra?*

– Mi csak úgy vállalunk el erdősitést, ha azt az elejétől a végéig mi csináljuk. Kezdve a talaj-előkészítéssel, majd a szaporítóanyag „beszerzéssel”, aminek 95 százaléka a saját csemetekertünkben termelődik meg. Így nem fordulhat elő, hogy a kiemelésből az ültetésig ne tud-

jük, hogy mi történt a csemetével. Természetesen csak így tudjuk a felelősséget vállalni. De vonatkozik ez az évközi ápolásokra, nyesésekre, egyéb erdőművelési részmunkákra. És ez így is van rendjén. A megbízók ezt elfogadják, és eddig még nem volt panasz.

– *Mit vártok a jövőtől?*

– Azt hiszem, nem lesz könnyebb az EU-csatlakozás után sem, de valószínűleg kiszámíthatóbb, és főleg gyorsabb lesz az elvégzett munkák utáni kifizetés. Mert most bizony gyakran vagyunk bajban az ígért pénzek elmaradásával. Befektetünk, és van úgy, hogy

csak a következő évben kapjuk meg a dotációt. Lelkiismeretesebben kellene a vállalkozók gondjával, bajával törődni. No és itt van a földtulajdon körüli sokat emlegetett rendezetlenség, az ügyintézés bonyolultsága.

Volt, hogy az elkezdett erdőszítés közben kerestek érvet, hogy el lehessen utasítani a kifizetést. Hát ez így nem hiszem, hogy hosszú távon menni fog. Az lenne az igazi, ha a költségvetés több évre előre elfogadható biztonságot teremtene.

– *A vadászattal hogy állsz?*

– Nem vagyok szenvedélyes vadász,

de ennek ellenére alakítottunk egy vadászárságot. Inkább a baráti összejövetelek kedvéért. Csemő közigazgatási területén, mintegy ezer hektáron. Hivatásos vadászt kell alkalmaznunk, így természetesen gazdálkodnunk. Huszonöt tagunk van, akiknek emberileg sokat jelent ez a félig-meddig szakmán alapuló barátság. Természetesen, ha mondjuk bakot akarunk lőni, akkor azt meg kell fizetni a tagoknak is. És azt hiszem, hogy ezzel a döntésünkkel elkerülhetjük, hogy pénzügyi téren lőjünk bakot.

Pápai Gábor